

Meghalt Hevesi Gyula

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Tudományos Akadémia és a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége mély megrendüléssel és fájdalommal tudatja, hogy Hevesi Gyula elvtárs, a Magyar Tanácsköztársaság egykori népbiztos, akadémikus, a magyar és a nemzetközi forradalmi munkásmozgalom kiemelkedő harcosa, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a MTESZ tiszteletbeli elnöke február 25-én, szerdán hajnalban 80 éves korában elhunyt.

Hevesi Gyula elvtárs temetése március 3-án, kedden délután 3 órakor lesz a Mező Imre úti (kerepesi) temető munkásmozgalmi panteonjában. Elhunyt elvtársunk családtagjai, munkatársai, barátai és harcosársai a ravatalnál délután 2 órától róhatják le kegyeletüket.

Pártmunkás- küldöttségünk a Szovjetunióban

Az SZKP Központi Bizottságának meghívására Borbándi Jánosnak, az MSZMP KB közigazgatási és adminisztratív osztálya vezetőjének vezetésével magyar pártmunkásküldöttség utazott a Szovjetunióba. A Ferihegyi repülőtérén dr. Perjesi László, az MSZMP KB külügyi osztályának helyettes vezetője búcsúztatta a küldöttséget. Jelen volt Sz. Szatucsin, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének tanácsosa.

Jubileumi munkaverseny

Pékek brigádjai a jó minőségért

Kenyérgyár épül — Péküzletet nyitnak

A Szegei Sütőipari Vállalat a hazai sütőipar berkeiben nagyüzemnek számít. Öt kenyérgyárában 280—290 ember dolgozik. Persze közöttük kis pékségeket is találunk, amelyek alig különböznek a manufaktura időszakának termelőegységeitől. Ilyen például a Szabadság téri sütőde, ahol kerek cipókat gyártanak és a helyszínen el is adják a vásárlóknak. A korszerűbb üzemekben jobb a körülmények, nagyobb a termelékenység, s egy szakmunkás ezekben a gyárakban két-szer-háromszor annyi kenyeret süt, mint a régi kisüzemben.

A vállalat vezetői és a szakmájukra kényes pékek törekvése egyetelmű: finom, friss kenyérral és péksüteménnyel ellátni Szeged lakosságát. Sajnos, ez nem mindig sikerül, s ebben talán több az olyan ok, amely nem is mindig a pékek hibájából származik. A frissen készült kenyér raktározása, szállítása, bolti tárolása mind rontó tényező. A többszöri rakodás rontja a minőséget, bármilyen kitudó is a kenyér, amikor kivesszük a kemencéből. A szegei sütőmunkások zöme részt vesz a szocialista munkaversenyben, s a jubileumi évfordulókra külön is vállalták, hogy kifogástalan minőségű árut adnak a fogyasztóknak.

A vállalati pártszervezet titkárával, Kovács Istvánnal arról beszélgettünk, hogy a kommunisták milyen segítséget adnak e kényes területen dolgozó embereknek, s

a pártszervezet hogyan segíti a vállalati közügyeket. Nem oly misztikus és különleges munka ez — magyarázta a párttitkár —, hiszen a gazdasági vezetők között is vannak párttagok, az igazgató is tagja a pártnak. A párt tagjaira viszont a mindennapi munkában is kötelező érvényűek azok a határozatok, amelyeket akár a felsőbb pártszerv. vagy az alapszervezet szab meg. Így a vállalat gazdasági vonalvezetése megfelelően követi a pártszervezet által is helyeselt tennivalókat. Ilyen pedig bőven akad a sütőiparnál.

Egyik legjelentősebb változást egy idén induló beruházás jelentheti. Körülbelül 42—45 millió forintért új, korszerű kenyérgyárat építenek a Tavasz utca és a Hétvezér utca sarkán. Ebben a leendő üzemben Netband típusú alagút-kemencéket építenek be, s szinte minden technológiai folyamatot gépesítenek. Két műszakban 320 mázsa kenyeret süthetnek meg az alagút-kemencékben. Ha minden jól megy,

1972 végére készen lesz Szegei új kenyérgyára.

Ugyancsak jó kezdeményezés a vállalatnál, hogy egyre több szaküzletet nyit a városban. Ha felépül a Bajcsy-Zsilinszky utca és a Kigyó utca sarkára tervezett lakóház, annak a földszintjén is megnyitnak egy péküzletet. Még az idén megnyílik a tejiparral közösen finanszírozott szaküzlet a Kecskeméti utca 31. szám alatti épületben. Szívesen vállalkoznának arra is, hogy a tervezett szegei élelmiszeripari vállalatok közös, reprezentatív belvárosi üzletébe „beszálljanak” és árusítsák friss termékeiket.

A pártszervezet a termelési kérdéseken belül legfontosabb feladatának tekinti a dolgozó emberek körülményeivel való törődést. Nem a szakszervezettől vándikálják el a jogkört és hatáskört, de éppen a szakszervezet tevékenységében igyekeznek valóra váltani a párt politikai elveit, elképzeléseit. A pártvezetőség és az alapszervezet tagsága megbeszélte a kollektív szerződés módosításával kapcsolatos kérdéseket is, hogy amikor vitára, vagy aláírásra kerül sor, akkor a kommunista azonos álláspontot képviseljenek minden lényeges kérdésben. A pártszervezet tagjainak teljes egyetértésével határozták meg azokat a pontokat is, amelyek most kerültek bele a kollektív szerződésbe. Vezérelvük az volt, hogy részesüljenek kiemelkedő kedvezményekben azok a sütőmunkások, akiknek a „vállal nyugszik” a város kenyérelátása, és akik hosszú éveken, évtizedeken át kitarának e nem is oly könnyű és mindennap 100—150 ezer ember által „meözött” szakmában.

Ilyen dolgokat olvashatunk a kollektív szerződésükben: a részesedési alapról segítséget nyújtanak a lakást építő munkásaiknak. Szerepel elképzelések között egy OTP-társasház felépítése is, s ehhez nyújtának pénzügyi segítséget azoknak, akik belépnek az akcióba. Humanista eljárással, hogy iskolakezdet idején anyagilag támogatják azokat a dolgozókat, akiknek háromnál több gyermeke indul az új tanévnek.

A pártszervezet azzal is egyetért, hogy a fegyelmezett embereknek ne nyújtsanak semmiféle előnyt. Erre különösen kényesnek kell lenni a sütőiparban, hiszen a kenyér mindennap kell, mert nélkülözhetetlen élelmiszer. A pártszervezet nagyra értékeli és segíti a jubileumi munkaversenyben részt vevő brigádokat, hogy valóra váltsák vállalásaikat.

Gazdag István

Felszabadított idő

Mióta az idő fogalma rászakadt az emberiségre — valahol a kódos ősidőkben, az értelem hajnalán — azóta ember és idő állandó harcban áll egymással. Állandó és veszedelmes harcban, melynek kegyetlen dialektikája; hogy az idő előbb vagy utóbb elhasználja, felőrli az embert, az ember pedig — minél jobban tudatára ébred évei véges voltának — annál inkább igyekszik felhasználni az idejét. Idejét, amelyből neki olyan kevés adatott meg; csak egy atomja a végtelennek.

Felhasználni — de mire? Hogyan lesz ebből a kevésből több, hogyan lehet a szó tartalmi értelmében többé, teljesebbé tenni a mi emberöltönket? Az életkor meghosszabbításának kísérletei egyelőre eredményesek, de az életkoron belüli távlatokra újra meg újra rákérdez a homo sapiens, növelni-sokszorozni lehet és kell ezeket is. A kérdés természetesen nálunk, a szocializmust építő társadalomban nyeri el mélyebb értelmét, igazi létjogosultságát. Nálunk, ahol a múlt korlátait áttörni, az élet minőségét megváltoztatni, forradalmi változást előidézni az emberi sorok alakulásában — 25 év alatt társadalmi alaptörvényé lett.

Mindez annak kapcsán merült fel bennem, hogy az 1969-es év megyei statisztikájában olvasom: tovább nőtt — amint azt terveztük is — a szabad szombatos gyárak, vállalatok száma. Ev végén az ipari munkások 88 százaléka rövidített munkaidőben dolgozott már. Azóta talán már 90 százalék, ha nem több. Tovább terjed a munkaidő-csökkentés idén is, még a vasút, ez a sajátos rendszerű időigényes szervezet is könnyít az óraterheken, ahol és ahogy lehetséges. Új időkategória van születőben. Mind több ember előtt tárul a lehetőség, de vajon tudunk-e igazán élni vele?

Még nem eléggé. Merőben új dolog a számunkra, sok konvencionális elem nehezedik rá. Reflexeket, beidegzéseket, a elfecsérlés kísérteit is örököltük. Pedig a felszabadított idő — nevezük így, beleértve a további munkaidő-rövidítési távlatokat is — a szocialista ember önfelnevelésének nagyszerű perspektíváit sejteti meg már mai formájában is. S amikor József Attilával valljuk: „Így lettünk végre mi hű meghallói a törvényeknek; minden emberi mű értelme ezért bűg mibennünk, mint a mélyhegedű” — annak a törvénynek a meghallására is gondolkodnunk kell, amely a szabadidő minőségének megváltoztatását igényli és sürgeti.

A mi elsődleges célunk nem csak a szabad órák számának szaporítása. Ennél sokkal többet akarunk: az ember igazi önfelnevelésének, a személyiség kiteljesedésének lehetőségeit kívánjuk megteremteni. És kihasználni. A szabad szombat a vasárnappal párosulva hosszabb fölélegzés, ki-kapcsolódás. Új források rejlenek bennük: a szocialista társadalom tiszta forrásai. De persze nemcsak azok. Lehet jók, jobbat, de rosszabbat is választani. S ezért kell a mi társadalmunk legjobb erőinek összefogva segíteni, tanítani az egyént a helyes választásra. Az okos döntésre, a felszabadított idő tartalmas kihasználására. A „nem ihatok másból, csak tiszta forrásból” most valóra váltható igényességére.

Nem lehet szebb célkitűzésünk ennél: igéymé tenni az önfelnevelést. Szomszúsággá a szabad órákban, napokban. A szükségletek megsokszorozt világa csak egy része a mi új világunknak, többé, emberebb emberré lenni, az új ember szükséglete, s a szocialista társadalomban ennek kovácsává válhat a szabad idő is.

Alkotó tevékenység, tájékozódás, művelődés, erősszerzés, mély emberi kapcsolatok, a személyiség értékeinek feltárása, a természettel és az élet színeivel, szépségeivel való élményközlés, a holnapba figyelő érdekvedés — ezek tehetik igazán felszabadulttá a szabad időt. Hogy egyénileg ki mit választ — nyilván maga döntheti el. De ez — önmagunkkal és másokkal szemben is — felelősség.

Vannak, akik megragadnak a régióban, az „élni, hogy keressék” szemléletben, mellékállásokban, szakadattalan maszkelással, fuszással töltik ki minden szabad percüket. Nem lépik túl azt a „fogyasztói modellt”, amit a fejlett kapitalista társadalom hirdet, szuggerál, minden eszközzel. Nyilván ennek hatására is fetisizálnak valamiféle bőséget, s elfelejtik, hogy a bőség kosara nem közönséges bolti kosár, amibe csak árucikkek kerülhetnek. Sok minden van, amit nem megvenni, hanem megismerni, megtalálni kell. A szebb, színesebb, gazdagabb emberi élet kapui a szabad szombatok is, aki bátran átlép, s tájékozódik az tud is mit kezdeni az idejével. Sőt tud újat kezdeni is.

Simai Mihály

Javuló tanulmányi eredmények

Tegnap délelőtt a városi tanács székházában összevont értekezleten tanácskoztak meg a félévi munka tapasztalatait a szegei általános és középiskolák igazgatói. Az értekezleten, amelyen részt vett dr. Ozvald Imre, a városi pártbizottság titkára és Papp Gyula, a városi tanács vb elnökhelyettese is, beszámolt Csanádi Géza, a városi tanács művelődésügyi osztályának iskolai csoportvezetője tartott. A referátumot vita követte.

A tanácskozás egyebek közt megállapította, hogy szegei iskolák múlt félévi munkájának eredményeivel elégedettek lehetünk. A város 10 621 általános iskolásának tanulmányi átlaga 3,56, illetve — ha a gyakorló iskolák eredményeit is beszámítjuk — 3,78. Egy vagy több tárgyból 691 tanuló bukott, a létszám 7 százaléka. A legfontosabb tantárgyak városi átlaga: matematika 3,1, magyar nyelv és irodalom 3,2, orosz nyelv 3,2.

A szegei középiskolákban jelenleg 6470 diák tanul. Közülük 2227 jár gimnáziumba, ezren tagozatos osztályokba. A városi tanulmányi átlag 3,27. Egy vagy több tárgyból 635 tanuló bukott. Ez megfelel a korábbi évek átlagának. Figyelemre méltó viszont, hogy az első osztályokban bukott tanulók százalékszámára 9, s ez kisebb, mint az együttes arányszám. Erdekes, hogy az első osztályokban bukottak 61,4 százaléka általános iskolai tanulmányait nem Szegeden végezte.

Az időszerű kérdéseket és a tennivalókat felölő beszámoló mint az egyik legfontosabb oktatáspolitikai kérdéssel foglalkozott a munkás-paraszt származású fiatalok helyzetével, illetőleg tanulmányi eredményeivel. Megállapítva, hogy az elmúlt években a segítők bukások és a lemorzsolódások számának csökkentésére irányult. A jövőben nagyobb figyelmet kell fordítani a tehetségesekre, hogy képességüknek megfelelő helyre-

juthassanak. A félévi eredmények szerint a fizikai dolgozók gyerekei a félév során jól helyezték el. Tanulmányi eredményeik azonosak az iskolai átlaggal, legfeljebb 0,1 százalékkal alacsonyabbak. Az eredmények azt igazolják, hogy tehetségben, szorgalomban nem állnak rosszul ezek a tanulók. Viszont kicsi a számuk a gimnáziumokban és itt is főként a tagozatokon. A tagozatos osztályok tanulói-

nak mindössze 29,7 százaléka kétkézi munkás gyereke.

Azon felül, hogy a fizikai dolgozók gyerekeinek segítségét minden iskolában megszervezték, a támogatás az elmúlt félévben új formákkal bővült. Az idén először szervezték a városi tanács művelődésügyi osztálya a IV. osztályos tanulók számára a téli szünetben 8 napos bentlakásos tanfolyamot az egyetemi felvételi vizsgák előkészítésére.

Több mint 38 milliárdos betétállomány

Hagyományos évi sajtótájékoztatóját szerdán, a Magyar Sajtó Házában rendezte az Országos Takarékpénztár, amelynek múlt évi munkáját, ideit terveit Szirmai Jenő vezérigazgató ismertette.

Tavaly a betétállomány 20 százalékkal, több mint 5,9 milliárddal nőtt. Az év végi zárás szerint 3,8 milliárd betétkönyvben 35,9 milliárd forintot őrzött a takarékpénztár. A lakosság megtakarítása az idén nem egészen két hónap alatt tovább nőtt 2,5 milliárd forinttal. A betétállomány növekedése örövendetes annál inkább, mert a takaréokban levő pénz 70 százaléka képezi az OTP hitelzési tevékenységének alapját. Az OTP és a takarékszövetkezetek egyébként a betétek után egymilliárd 350 millió forint kamatot fizettek az elmúlt évben. A takarékosági formák közül változatlanul népszerűek a gépköcsi nyeresémbetét-könyvek, amelyekben több mint 3,8 milliárd forint volt. A KST-k 1,4 milliárd forintot gyűjtöttek össze, s év közben csaknem 800 millió

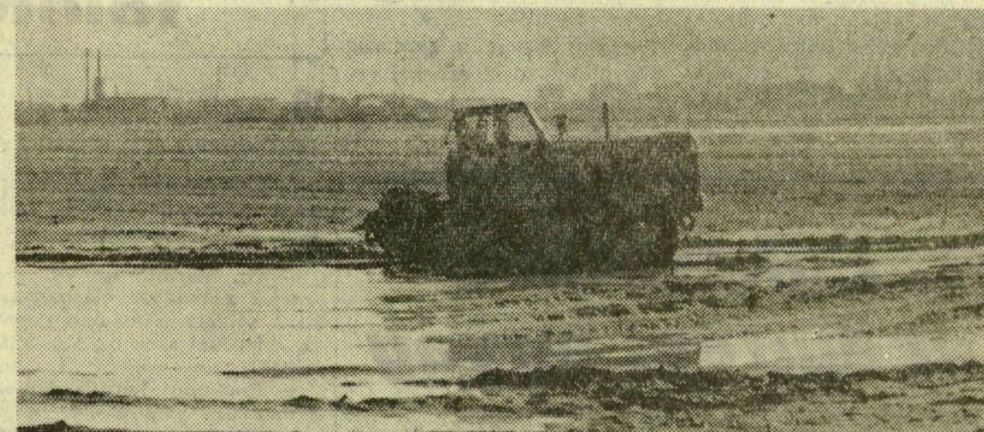
forint kölcsönt nyújtottak tagjaiknak.

Szolgáltatásaik közül az átutalási betétszámlát újabb területeken vezették be, s ma már a fővárosiakon kívül 35 vidéki OTP-fiók csaknem 80 ezer számlatulajdonossal áll kapcsolatban. Területek szerint ebben az évben újabb 15 helyre terjesztik ki e szolgáltatást.

Foglalkoznak azzal a tervvel, hogy az átutalási betétszámla alapján bevezetik a lakossági csekket is.

Építési kölcsönökre 2 milliárd 23 millió forintot folyósítottak. Az előzetes adatok szerint tavaly 62 000 lakás épült az országban, ebből 49 ezer OTP közreműködéssel. Az idén valamennyi építési hitelre a tavalyinál 400 millió forinttal több, összesen csaknem 2,5 milliárd forint áll rendelkezésre. Az OTP ezenkívül ötezer sajtótájékoztató lakást kíván felépíteni az idén.

Egyéb hitelfajtákban 3,7 milliárd forint kölcsönt adott a lakosságnak a takarékpénztár, amely az idén — a személyi kölcsönök kivételével — minden hitel igényt kielégített.

Somogyi Károlyné felvétele

A „belvizek hajója”

A sok ezer előtöltött holdon hetekig csupán egyetlen járművel lehetett közlekedni — a lánctalpas traktorral. A víziú munkások, az olajbányászok joggal neveztek el a megbízható Sz-100-asokat „a belvizek hajójának”. Képünk az algyői olajlelőhelyek mentőjárási munkagépét mutatja be, az SZT-5-ös tankállomás előtt.

CSÜTÖRTÖK,
1970. FEBRUÁR 26.

DÉLMAGYARORSZÁG 3